

אחותי התארסה לא מזמן וכל המשפחה בהכנות ובהתרגשות לחתונה. יחד עם כל ההתרגשות חשבתי לעצמי שיהיה נחמד להוריד קצת במשקל לקראת המאורע והתחלתי בדיאטה. מסתבר שזה לא כזה פשוט כמו שחשבתי וזה דורש ממני התארגנות שונה מזו שהייתי רגילה, אבל כרגע אני בהחלט בכיוון. אתמול כשהלכתי לחפש בגדים לחתונה עברתי ליד הגלידריה שחברה שלי עובדת בה והיא הציעה לי גלידה בחינם.

מה היית עושה? מה הגבול שלי?

אני אוהבת להיות מחוברת לאפליקציות השונות ולהעלות תמונות שלי ושל דברים מעניינים לאינסטגרם, כיף לי לראות שעוקבים אחרי וחשוב לי שיאהבו את הדברים שאני מעלה, זה משמח אותי.

בזמן האחרון אני מרגישה שזה שואב ממני יותר מידי זמן ותשומת לב, אני פחות עם החברות בכיתה ועם המשפחה אבל זה באמת כיף לי...

מה היית עושה? מה הגבול?

יש לי חבר בחודשים האחרונים ומאוד טוב לנו ביחד, לא דיברנו על זה אף פעם אבל כרגע אנחנו שומרים נגיעה. אתמול הוא סיפר לי שהוא חושב שאנחנו בין היחידים בשבט ששומרים נגיעה. כשהוא אמר את זה הרגשתי שמחה על כך שאנחנו מצליחים ומחזיקים מעמד, אבל היום פתאום חשבתי לעצמי- בעצם למה לא?

מה היית עושה? מה הגבול שלי?

"אהובי וחביבי..."

רעה חולה היא אצלנו שכאשר מתעסקים אנו בצדדי השלמות של גדולינו, הננו מטפלים בסיכום האחרון של מעלתם. מספרים אנו על דרכי השלמות שלהם, בשעה שאנחנו מדלגים על המאבק הפנימי שהתחולל בנפשם.

הרושם שלך על גדולי ישראל מתקבל כאילו יצאו מתחת יד היוצר בקומתם ובצביונם. הכל משוחחים, מתפעלים ומרימים על נס את טהרת הלשון של בעל החפץ חיים זצ"ל, אבל מי יודע מן כל המלחמות, המאבקים, המכשולים, הנפילות והנסיגות לאחור שמצא החפץ חיים בדרך המלחמה שלו עם יצרו הרע - משל אחד מני אלף...

התוצאה מזה היא כשנער בעל רוח, בעל שאיפה, בעל תסיסה מוצא בעצמו מכשולים, נפילות, ירידות, הרי הוא דומה בעיניו כבלתי "שתול בבית השם". שלפי הדמיונות של נער זה, להיות שתול בבית השם, פירושו הוא לשבת בשלוות נפש על נאות דשא של מי מנוחות וליהנות מיצרו הטוב, כדרך שצדיקים נהנים מזיו השכינה שעטרותיהם בראשיהם במסיבת גן עדן, ולאידך גיסא, לא להיות מרוגז מסערת היצר על דרך הכתוב של "במתים חופשי" תהילים פח,ו.

אבל דע לך, חביבי, ששורש נשמתך הוא לא השלווה של היצר הטוב, אלא דווקא מלחמתו של היצר הטוב. ומכתבך היקר והנלבב מעיד כמאה עדים כי אכן לוחם נאמן אתה בצבאותיו של היצר הטוב.

כמו שאומרים הפסד את הקרב, אבל תנצח במלחמה. בודאי שהנך נכשל ועומד להיות נכשל (אין בזה משום פתיחת פה לשטן), ובכמה מערכות תיפול שדוד. אבל אני מבטיח לך שלאחר הפסד כל מערכות תצא מן המלחמה כשזר על ראשך, והטרף החד מפרפר בין שינך....

החכם מכל אדם אומר "שבע ייפול צדיק וקם", והטיפשים חושבים כי כוונתו: אף על פי ששבע ייפול צדיק, מכול מקום הוא קם. אבל החכמים יודעים היטיב שהכוונה היא שמהות הקימה של הצדיק היא ה"שבע הנפילות" שלו... "וירא את כל אשר עשה והנה טוב מאוד". "טוב"- זה יצר טוב, "מאוד"- זה יצר הרע. אהובי, הנני לוחץ אותך אל לבבי, ולוחש באוזנך, כי אילו היה מכתבך מספר לי אודות המצוות והמעשים הטובים שלך, הייתי אומר שקיבלתי ממך מכתב טוב. עכשיו שמכתבך מספר על דבר ירידות ונפילות ומכשולים, הנני אומר שקיבלתי ממך מכתב טוב מאוד. רוחך סוערת לקראת השאיפה להיות גדול.

בבקשה ממך, אל תצייר בנפשך גדלותם של גדולי עולם שהם ויצרם הטוב בבחינת חד הוא.

לעומת זאת צייר גדלותם של גדולי עולם באותיות של מלחמה נוראה עם כל הנטיות השפלות והנמוכות.

ובזמן שהנך מרגיש בקרבך סערת היצר, דע לך שבזה אתה מתדמה אל הגדולים הרבה יותר מאשר בשעה שאתה נמצא במנוחה השלמה שאתה רוצה בה.

דווקא באותם המקומות שהנך מוצא בעצמך הירידות הכי מרובות, דווקא באותם המקומות עומד הנך להיות כלי להצטיינות של כבוד שמיים....

בהשתתפות בסבלך, בביטחון בניצחונך, בתפילה להצלחתך

יצחק הוטנר"...